

14 Ιουλίου, 1993

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟ-
ΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΣΤΑΥΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ,

Εφεσείων - Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσίβλητης- Καθ' ης η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1105).

Έφεση — Η επανεξέταση της νομιμότητας της πράξης γίνεται από την Ολομέλεια πάνω σε θέματα και σε όση έκταση οι διάδικοι έχουν περιορίσει τους λόγους στο σημείωμα της έφεσης.

Διορισμοί/Προαγωγές — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Ακαδημαϊκά προσόντα που δεν προβλέπονται στα σχέδια υπηρεσίας — Δεν αγνοούνται εντελώς ιδιαίτερα όταν οι υποψήφιοι ισοβαθμούν στην περίπτωση θέσης πρώτου διορισμού ή διορισμού ψηλά στην ιεραρχία. 5

Διορισμοί — Προαγωγές — Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Πλάνη περί τα πράγματα — Δεν αποδείχτηκε στην παρούσα υπόθεση. 10

Διορισμοί — Προαγωγές — Σύσταση Προϊσταμένου — Είναι τρωτή όταν δεν συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων.

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (η Επιτροπή) με απόφαση ημερομηνίας 11/12/1987 διόρισε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης στο Υπουργείο Παιδείας. Εναντίον της απόφασης της Επιτροπής προσέφυγε, μεταξύ άλλων αιτητών, και ο εφεσείων και εισηγήθηκε ότι ο ίδιος υπερετρούσε έκδηλα του διορισθέντος, γι' αυτό και η Επιτροπή όφειλε να διορίσει αυτόν στην επίδικη θέση. 15 20

Στην έφεσή του εναντίον της πρωτόδικης απόφασης ο εφεσείων εισηγήθηκε ότι στην επίδικη διοικητική απόφαση και σ' αυτή του πρωτόδικου Δικαστηρίου επιφλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα η οποία, σύμφωνα με τη νομολογία, επιφέρει ακύρωση της διοικητικής απόφασης. 25

Το ενδιαφερόμενο μέρος επεσήμανε πως ολόκληρο το υπόβαθρο της εισήγησης του εφεσείοντα δεν περιλαμβάνόταν στους λό-

5 γους της ειδοποίησης εφέσεως, ενώ ο εφεσείων ισχυρίσθηκε ότι το Εφετείο αποφασίζει ζητήματα που εγείρονται ενώπιόν του, όχι μόνο όπως διατυπώνονται στο εφετήριο αλλά και αυτά που ηγέρθησαν στην προσφυγή και δεν αποφασίστηκαν από τον πρωτόδικο Δικαστή και επίσης ότι αντικείμενο της διαδικασίας στην προσφυγή και στην έφεση είναι η διοικητική απόφαση.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

10 1. Σύμφωνα με τη νομολογία η έφεση αποφασίζεται μόνο με βάση τους λόγους που περιέχονται στο εφετήριο. Ζητήματα που δεν επελήφθησαν στην προσφυγή από το πρωτόδικο Δικαστήριο, για να γίνουν αντικείμενο συζήτησης κατ' έφεση, πρέπει να περιληφθούν στο εφετήριο.

15 2. Η αναφορά του πρωτόδικου Δικαστή πως το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε στις συνεντεύξεις της Επιτροπής ως καλύτερος του εφεσείου, ενώ στην πραγματικότητα κρίθηκαν και οι δύο ως πάρα πολύ καλοί, δεν αλλοιώνει την ουσία της απόφασης του αναφορικά με την έκδηλη υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους η οποία ελήφθη με βάση πολλά αδιαμφισβήτητα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του.

20 Για πληρέστερη συζήτηση το Ανώτατο Δικαστήριο ασχολήθηκε με τις εισηγήσεις του εφεσείου αναφορικά 1) με την ύπαρξη πλάνης περί τα πράγματα, 2) την υπέρμετρη βαρύτητα που η Επιτροπή έδωσε σε ακαδημαϊκά προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους που δεν προβλέπονταν στα σχέδια υπηρεσίας και 3) στη σύγκρουση μεταξύ της σύστασης του Προϊσταμένου του Τμήματος και των στοιχείων των φακέλων, και αποφάνθηκε ότι:

30 1. Η ισχυριζόμενη πλάνη περί τα πράγματα αποτελεί ουσιαστικά προβολή των επιχειρημάτων για μη ορθή αξιολόγηση από την Επιτροπή των στοιχείων που είχε ενώπιόν της.

35 2. Το ενδιαφερόμενο μέρος είχε υπέρμετρα ακαδημαϊκά προσόντα από τον εφεσείου, το ένα από τα οποία ήταν συναφές με τα διοικητικά καθήκοντα της θέσης και παρόλον ότι η νομολογία τα θεωρεί περιθωριακής σημασίας όταν δεν προβλέπονται στα σχέδια υπηρεσίας εν τούτοις δεν αγνοούνται ολοσδιόλου ιδιαίτερα όταν οι υποψήφιοι ισοβαθούν, στην περίπτωση θέσης πρώτου διορισμού ή διορισμού ψηλά στην ιεραρχία.

40 3. Σύμφωνα με τη νομολογία η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι τρωτή όταν δεν συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων. Τα στοιχεία αυτά καταδείχνουν ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήταν καθόλα ένας εξαιρετος υποψήφιος και κατά συνέπεια η κρίση του Προϊσταμένου δεν συγκρούεται με αυτά.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του εφεσείου.

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Σαββίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 249.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανώτατου Δικαστηρίου Κύπρου (Μαλαχτός, Δ.) που δόθηκε στις 28 Μαρτίου, 1990 (Προσφυγή αρ. 97/88) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή του εφεσεύοντα κατά της απόφασης των εφεσιβλήτων με την οποία διόρισαν στη θέση Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης Υπουργείο Παιδείας, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αντί τον εφεσεύοντα. 5 10

A. Κωνσταντίνου, για τον εφεσεύοντα.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους εφεσίβλητους.

A.Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult. 15

ΛΟΙΖΟΥ, Π.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Αρτεμίδης.

ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ.: Ο εφεσεύων ήταν ένας από τους αιτητές στην προσφυγή με την οποία προσβαλλόταν η απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας να διορίσει στη θέση Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης, Υπουργείο Παιδείας, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο Α. Φυλακτού. Η επίδικη διοικητική απόφαση ελήφθη στις 11.12.1987 με ισχύ από 15.12.87. 20

Οι εισηγήσεις που έγιναν στο πρωτόδικο Δικαστήριο, με στόχο την ακύρωση της επίδικης απόφασης, αφορούσαν αποκλειστικά την ουσία της υπόθεσης, ότι δηλαδή ο εφεσεύων ήταν έκδηλα υπέρτερος του διορισθέντος, γι' αυτό και η ΕΔΥ όφειλε να του απονεμίσει τη θέση. Ο πρωτόδικος συνάδελφος ενδιέτριψε με αναλυτική λεπτομέρεια 25 30

- σε όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν του, και που αφορούσαν στην αξιολόγηση των υποψηφίων, προτού καταλήξει στο συμπέρασμα πως ο εφεσείων δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του διορισθέντος, και στην, κατά συνέπεια,
- 5 απόρριψη της προσφυγής.

- Στην κρινόμενη έφεση ο δικηγόρος του εφεσείοντα δήλωσε ευθύς εξ αρχής πως δεν εισηγείται ότι ο πελάτης του απέδειξε έκδηλη υπεροχή έναντι του διορισθέντος. Επιχειρηματολόγησε όμως πως στην επίδικη διοικητική απόφαση, και, φυσικώ τω λόγω, και σε αυτή του πρωτόδικου Δικαστηρίου εμφιλοχώρησε πλάνη περί τα πράγματα, η οποία, κατά τη νομολογία, οδηγεί σε ακύρωση της διοικητικής απόφασης.
- 10

- Κατά τη διάρκεια της αγόρευσης του δικηγόρου του εφεσείοντα, παρενέβη ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου προσώπου για να επισημάνει πως ολόκληρο το υπόβαθρο της εισήγησής του ήταν έξω από τους λόγους που καταγράφονται στην ειδοποίηση εφέσεως, και οι οποίοι στο σύνολό τους αφορούν σε ισχυριζόμενα νομικά σφάλματα του πρωτόδικου Δικαστή, εκτός από ένα, σύμφωνα με τον οποίο ο Δικαστής προέβη σε εσφαλμένο εύρημα ότι ο διορισθείς θεωρήθηκε καλύτερος από την ΕΔΥ στις ενώπιόν της συνεντεύξεις, ενώ στην πραγματικότητα και οι δύο τους κρίθηκαν ισόβαθμοι.
- 15
- 20

- Ακολούθησε συζήτηση με επιχειρήματα πάνω στο διαδικαστικό ζήτημα που ηγέρθη. Για την απρόσκοπτη όμως, και γρήγορη περάτωση της υπόθεσης, συμφωνήθηκε να προχωρήσει και να προβάλει όλους τους ισχυρισμούς του ο δικηγόρος του εφεσείοντα, υπό την αίρεση βέβαια πως στην τελική απόφασή μας θα επιλαμβανόμαστε του ζητήματος που ανεφύει. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα εισηγήθηκε πως το αντικείμενο τόσο στην προσφυγή όσο και στην έφεση είναι πάντοτε η διοικητική απόφαση. Το Εφετείο, συνέχισε, αποφασίζει τα ζητήματα που εγείρονται ενώπιόν του, όχι μόνο όπως διατυπώνονται στο εφετήριο αλλά και αυτά που ηγέρθησαν στην προσφυγή και δεν αποφασίστηκαν από τον πρωτόδικο Δικαστή, έστω δηλα-
- 25
- 30
- 35

δή και αν τα μη αποφασισθέντα ζητήματα δεν περιλαμβάνονται με ειδική αναφορά στο εφετήριο. Ο δικηγόρος του ενδιαφερόμενου προσώπου διαφωνεί με τη θέση αυτή και εισηγείται πως ναι μεν στην προσφυγή και στην έφεση αντικείμενο της διαδικασίας είναι η διοικητική απόφαση, αλλά διαδικαστικά το Δικαστήριο στην προσφυγή περιορίζεται και εξετάζει μόνο τους λόγους ακύρωσης που προβάλλονται σε αυτή. Κατά ανάλογο τρόπο και η έφεση αποφασίζεται μόνο με βάση τους λόγους που περιέχονται στο εφετήριο. Όπου το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν επελήφθη ζητημάτων που εγείρονται στην προσφυγή, αυτά για να γίνουν αντικείμενο συζήτησης κατ' έφεση, πρέπει να περιληφθούν στο εφετήριο.

Συμφωνούμε με την εισήγηση του δικηγόρου του ενδιαφερομένου προσώπου, η οποία όπως υποδείξαμε και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας στηρίζεται στη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, που πρόσφατα έχει επιβεβαιωθεί στην ΑΕ 1604, *Σάββας Σαββίδης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 249. Στην υπόθεση αυτή η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην ενδιάμεση απόφασή της, που αφορούσε ακριβώς παρόμοιο ζήτημα, είπε επιγραμματικά τα εξής:

"Η επανεξέταση της νομιμότητας της πράξης γίνεται από την Ολομέλεια πάνω στα θέματα και σε όση έκταση οι διάδικοι έχουν περιορίσει τους λόγους στο σημείωμα της έφεσης." (Και παρατίθεται η σχετική νομολογία.)

Το μόνο σφάλμα στην πρωτόδικη απόφαση, που δέχθηκε πως πράγματι έγινε και ο δικηγόρος του ενδιαφερομένου προσώπου, είναι η αναφορά του Δικαστή πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κρίθηκε στις συνεντεύξεις από την ΕΔΥ ως καλύτερος του εφεσείοντα. Η πραγματικότητα είναι πως η ΕΔΥ έκρινε και τους δύο ισόβαθμους, πάρα πολύ καλούς. Το μικρό όμως αυτό ολίσθημα του πρωτόδικου συνάδελφου δεν αλλοιώνει ποσώς την ουσία της απόφασής του, η οποία στηρίζεται σε πληθώρα αδιαμφισβήτητων στοιχείων που τέθηκαν ενώπιόν του, σύμφωνα με τα οποία ο εφεσείων δεν απέδειξε έκδηλη υπεροχή, πράγμα

που παραδέχθηκε και ο δικηγόρος του ενώπιόν μας.

- Εδώ κανονικά θα έπρεπε να συμπληρωθεί η απόφασή μας, με την απόρριψη της έφεσης. Για πληρέστερη συζήτηση όμως, και μόνον κατ' οικονομία, θα ασχοληθούμε με τις εισηγήσεις του δικηγόρου του εφεσείοντα. Αυτά που 5 χαρακτήρισε ενώπιόν μας ως πλάνη περί τα πράγματα, δεν αποτελούν ουσιαστικά τίποτε άλλο παρά προβολή επιχειρημάτων πως η ΕΔΥ δεν αξιολόγησε ορθά τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της. Τα επιχειρήματα όμως είναι 10 αβάσιμα. Η Επιτροπή είχε να επιλέξει τον καταλληλότερο μεταξύ δύο αξιολογών υποψηφίων, του ενδιαφερόμενου προσώπου και του εφεσείοντα. Μελέτησε το ζήτημα εις βάθος και προβληματίστηκε πολύ, εξ' ου και η κατά πλειοψηφία απόφαση, τρεις υπέρ του ενδιαφερομένου προσώπου και δύο του εφεσείοντα. Μερικά μάλιστα από τα μέλη 15 της Επιτροπής κατέγραψαν στα πρακτικά και τους λόγους της δικής τους επιλογής.

- Ο εφεσείων και το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχουν 20 εξαίρετες εμπιστευτικές εκθέσεις, με ελαφρά υπεροχή του διορισθέντος. Είναι δεκτό πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει υπέρτερα ακαδημαϊκά προσόντα από τον εφεσείοντα. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα εισηγήθηκε, πάνω σ' αυτό, πως η ΕΔΥ έδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στα προσόντα αυτά, που δεν είναι μεταξύ των απαραίτητων που 25 προβλέπονται στα σχέδια υπηρεσίας για τη θέση. Έχουμε τη γνώμη πως δεν είναι ορθό αυτό. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής, πράγματι, αιτιολογώντας τη δική του επιλογή, έκαμε ειδική μνεία σ' αυτά. Το ένα όμως από τα προσόντα που διέθετε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο είναι συναφές με 30 τα διοικητικά καθήκοντα της θέσης και, μολονότι η νομολογία θεωρεί περιθωριακής σημασίας προσόντα που δεν προβλέπονται στα σχέδια υπηρεσίας, εν τούτοις δεν αγνοούνται ολωσδιόλου, ιδιαίτερα όπου υπάρχουν ισόβαθμοι υποψήφιοι, όπου η θέση απονέμεται με πρώτο διορισμό ή 35 είναι ψηλά στην ιεραρχία.

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος σύστησε για διορισμό το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα

εισηγείται πως η σύσταση αυτή συγκρούεται με τα στοιχεία των φακέλων. Αυτή του την εισήγηση ο δικηγόρος του εφεσείοντα στηρίζει σε νομικό σφάλμα. Λέγει πως, εφόσον σύμφωνα με τα στοιχεία των φακέλων, στη δική του κρίση, υπερτερεί ο εφεσείων, η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος δεν συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων, όταν προτείνει για διορισμό το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Αυτός ο συλλογισμός είναι εσφαλμένος. Η νομολογία καθιερώνει πως η σύσταση του Προϊσταμένου του Τμήματος είναι τρωτή όταν δεν συνάδει με τα στοιχεία των φακέλων. Τα στοιχεία αυτά, στη συζητούμενη υπόθεση, καταδειχνουν πως το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ήταν καθόλα ένας εξαιρετος υποψήφιος. Η κρίση επομένως του Προϊσταμένου δεν ήταν αντίθετη με αυτά.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του εφεσείου-ντα, που θα υπολογίσει ο Πρωτοκολλητής και θα εγκρίνει το Δικαστήριο.

*Η έφεση απορρίπτεται με
έξοδα σε βάρος του εφεσείου-ντα.*